

Clara licet, quæcumque oculis, utcumque remota
 Se objiciant, eadem immenso licet augmine tendat.
 Muneris id Phœbus tibi me deferre volentem,
 Dumque adhibes, adstare jubet, quæque æthere in alto
 Videris ignarus rerum, omnia pandere dictis.
 Sic ea; nec voces ego contra effundere inanes;
 Protinus ast avida Titania munera dextra
 Arripio, admoveoque oculo, & Jovis intueor orbem.
 Proh Superi! Quis nam tantæ spectacula pompæ
 Efferat, humanoque audax cœlestia cantu
 Æquiparet? Tu, Diva, mihi tu prolue labra
 Ætherei laticis lympa, non flumine montis
 Arcadici: non hic sat vivida Pegasis unda,
 Nec res tanta petit vatum communia dona.
 Parte globi in media, terras qua despicit imas,
 Cernere erat vasta sinuatum mole theatrum.
 Cœlesti immanes mille ex adamante columnæ
 Ornabant frontem primam, & longa atria circum,
 Ardebantque gradus gemmis stellantibus; ipsa
 Area sidereo rutilabat fulva metallo.
 Ad caput o quali solium sublime paratu
 Fulgebat cinctum rutila circum undique nube!
 Juppiter in folio non majestate severa
 Terrificus, sed fronte hilari, vultuque sereno.
 Ales & ipse Dei pura volitabat in æthra
 Fulmine seposito, ac pennis plaudebat apertis.
 Hinc, atque hinc positæ Divum longo ordine sedes,
 Dique, Deæque aderant, quotquot stellantis olympi
 Aula tenet, Venus ante omnes, & pronuba Juno
 Irarum immemores, Lucinaque, Neptunusque,
 Quo cultu Adriaca residet Regnator in urbe.
 In gradibus densæ radianti corpore Nymphæ,
 Ac nitido insignes vultu, & fulgentibus alis
 Stant Genii, Veneris gnatus, quemque extulit alta